

ת"פ (ירושלים) 4592-09-23 - מדינת ישראל נ' מחמד עבד אלרחמאן

ת"פ (ירושלים) 4592-09-23 - מדינת ישראל נ' מחמד עבד אלרחמאן שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 4592-09-23

מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות משטרת ירושלים

נגד

מחמד עבד אלרחמאן

ע"י ב"כ עו"ד מונא שייח'

בית משפט השלום בירושלים

[08.10.2024]

כבוד הנשיא שמואל הרבסט

גזר דין

כתבי האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתבי האישום בתיק העיקרי ובת"פ 21222-07-23 מבית

המשפט בתל אביב אותו צירף, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

כתב האישום בתיק העיקרי כולל לאחר תיקונו 4 אישומים המתארים עבירות פריצה ועבירות נוספות שהנאשם ביצע

במהלך החודשים יולי-אוגוסט בשנת 2023.

האישום הראשון מתאר כי ביום 29.8.23 בשעה 12:46 לערך, הגיע הנאשם לביתו של אסף יאיר בירושלים (להלן:

"המתלונן").

הנאשם נכנס לחצר הבית, נטל מעדר ופרץ באמצעותו את דלת הכניסה תוך ששבר את הדלת. בהמשך, נטל מפתח

שהוטמן בתנור ופתח באמצעותו דלת המובילה לסלון וחדרי השינה, נטל סכום של ₪ 400 שהיה מוטמן במגירה וחתך

את כבל רשת המצלמה הביתית.

האישום השני מתייחס ללילה שבין 11.8.23 ל-12.8.23, אז התפרץ הנאשם למשרדי מכון כרם בירושלים, משך את

דלת הכניסה ועיקם את קורת המשקוף. לאחר מכן, פרץ כספת שהייתה מקובעת לקיר בחדר המזכירות, פתח שתי

קופות שהיו בכספת ונטל כ- ₪ 400.

אישומים 3-4 נמחקו מכתב האישום.

אישום חמישי מתאר כי ביום 2.8.23 בשעה 00:45 או בסמוך לכך, שהה הנאשם על גג המוביל למשרדי קופת חולים

מאוחדת בירושלים ונכנס אליהם דרך חלון פתוח.

הנאשם הסתובב במשרדים במשך כשעה וחצי, כיסה את מצלמת האבטחה, פרץ את דלת אחד החדרים, גרם נזק

למשקוף הדלת וגנב טלפון ישן.

אישום שישו מתאר שבליה שבין 27 ל-28 ביולי 2023, התפרץ הנאשם למשרדי הבית הפתוח בירושלים. הנאשם משך את דלת הכניסה העשויה זכוכית, נכנס למקום, הסתובב בין החדרים, פרץ כ-6 מגירות וגנב מתוכן כסף מזומן בסך של כ-5,000 ₪.

בגין אישומים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לבית מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק, היזק לרכוש במזיד (2 עבירות) לפי סעיף 452 לחוק ופריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה (3 עבירות) לפי סעיף 407(ב) לחוק.

בת"פ 21222-07-23 הואשם הנאשם בכך שביום 2.9.21 הסיג גבול למשרד בתל אביב בכך שטיפס על מזגנים בקיר החיצוני, נכנס למקום ונטל משם מחשב נייד השייך למאיר פולימר אשר עובד במשרד (להלן: "המתלונן"). בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול וגניבה לפי סעיפים 447(א) ו-384 לחוק. תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן מתאר בתסקיר מיום 23.7.24, שהנאשם בן 30 שנה, במקור תושב קלנדיה אשר בשטחי הרשות הפלסטינית, גרוש ואב לילד בן 6. טרם מעצרו היה דר רחוב במרכז הארץ והחל מיום 29.8.23 הוא עצור בבית המעצר "השרון". הנאשם הוא הבכור במשפחה המונה זוג הורים ו-6 ילדים. עד גיל 11 היה בקשר טוב עם הוריו, אך אז החלו לנהוג כלפיו באלימות והוא חווה פגיעה מינית מתמשכת מצד קרוב משפחתו.

מאז, הוא חי תחת פחד וטרור ואינו בקשר עם הוריו כלל. החל מגיל 12, הנאשם משוטט ברחבי ירושלים ובשטחי הרשות, לאחר שפעם אחר פעם הושב לבית הוריו, אך שב וברח. ניסיונותיו לחדש קשר עם בני משפחתו העלו חרס, בשל חשדם ששיתף פעולה עם גורמי הביטחון הישראלים ושובו לשטחי הרשות כרוך בחשש לשלמו.

בגיל 15 הנאשם נעצר לראשונה בגין שהיה בלתי חוקית בישראל. הוסטלים ועמותות שונות תמכו בו, אך הוא נחשף לאוכלוסייה שולית והתמכר לאלכוהול.

בגיל 16 הנאשם החל לעסוק בזנות לאור מצוקתו הכלכלית וספג אלימות מגורמי שוליים ברחוב. בהיותו כבן 18 ניתן לו אישור שהייה זמני בישראל והוא שולב בהוסטל "עלם" בתל אביב, שם התגורר במשך שלוש שנים. הוא החל לעבוד בעבודות מזדמנות וניתנו לו טיפולים והדרכה טיפולית. בהמשך עבר להתגורר בהוסטל בחיפה, שם הכיר את בת זוגו לשעבר. השניים התגורר ברהט ונולד להם בן משותף, אך בהמשך, התגרשו והנאשם לא מצוי בקשר עימה ועם בנו.

לאורך השנים, הנאשם נתמך על ידי רשויות הרווחה ומנהל אורח חיים שולי, נעדר תעסוקה מסודרת, עוסק בזנות ומעורב בפלילים.

הנאשם סובל מ"קטרקט" בעינו בעקבות האלימות בחווה בילדותו ולפני כשלוש שנים נותח בעינו. על רקע מצוקתו, הנאשם עבר מספר ניסיונות אובדניים. במסגרת הליך המעצר, נבדק ונמצא שמצבו הנפשי תקין.

הנאשם תיאר את תחושותיו הקשות ביחס לכל תחומי חייו וציין שהוא שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי ומייחל לתעסוקה מסודרת ולאשרת שהייה בישראל.

הנאשם צורך אלכוהול באופן אינטנסיבי ולא מווסת החל מגיל 16, וכן השתמש בסמים במקביל לעיסוקו בזנות. הוא הסביר שהחומרים הממכרים סייעו להתמודד עם הבדידות והעצב, אך מאז מעצרו, לא עושה עוד שימוש בחומרים אלה.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם ריצה מספר מאסרים בעבר והוא מוכר לשירות המבחן משנת 2019. בשנת 2021 הוצע לבדוק הליך שיקומי בעניינו.

הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירות הנוכחיות. הוא מכיר בביצוען ומתאר ברקע להן מצב נפשי רעוע בשל היותו דר רחוב אשר לא מורשה לראות את בנו ונתן במצב כלכלי קשה. את העבירות ביצע תחת השפעת אלכוהול ועל מנת לספק את אורח חייו ההתמכרותי, אך כיום הוא מבין שפעל באופן שגוי ומביע חרטה על כך.

שירות המבחן הסביר את העבירות כמבטאות דפוס התמכרות רב שנים אשר לא טופל באופן מעמיק ואת חוויות הילדות המורכבות והחיים מלאי התלאות והמשברים.

לצד זאת, תואר שהנאשם שיתף באופן פתוח אודות נסיבות חייו ונסיבות ביצוע העבירות והתבטא באופן נעים ומכבד. לתקופות מסוימות לאורך השנים הצליח להיעזר בגורמי תמיכה מקצועיים ואלו מהווים גורמי סיכוי לשיקומו.

מאידך, נסיבות חייו הקשות, היעדר גורמי תמיכה קבועים, המאסרים הרבים בהם שהה והעובדה שההליכים הפליליים לא מהווים גורם מרתיע עבורו - כל אלה הם גורמי סיכון להישנות התנהגות פוגענית.

צוין כי הוצע לנאשם טיפול בתחום ההתמכרויות אולם הוא שלל כל צורך בכך ואמר שהוא מסוגל לקדם את עצמו לאחר שחרורו בכוחות עצמו.

בשקלול גורמי הסיכון והסיכוי, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק מצד הנאשם, נוכח אורחות חייו ומאפייני אישיותו.

לאור כל האמור, חומרת העבירות והערכת הסיכון והיעדר הבנה מעמיקה לצורך בשינוי או טיפול, המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם מאסר בפועל במהלכו ישולב בטיפול במסגרת שב"ס.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 15 הרשעות בגין ריצה מאסרים ממושכים למשך כ- 55 חודשים והוא עדיין שב ומבצע עבירות.

כתב האישום כולל 4 אירועי פריצה חמורים, כל אחד מהם במקום שונה וכלפי מתלוננים שונים, ולכל אחד מהם יש לקבוע מתחם עונשי נפרד: לאישום הראשון מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשים ולכל אחד מהאישומים הנוספים בין 10 ל-20 חודשים.

בכתב האישום המצורף, נע לשיטתה מתחם העונש ההולם בין 6 ל-12 חודשים.

לפיכך, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, קנס, התחייבות, פיצוי למתלוננים והפעלת התנאי מת"פ 20619-09-21.

הסנגורית טענה מנגד, כי גורמי הרווחה במדינת ישראל סיפקו לנאשם מסגרות טיפוליות, בשל נסיבותיו האישיות החריגות והקיצוניות, על אף שהוא אינו אזרח ישראל וכתב האישום לא ייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. כל זאת- לא בכדי. לעניין זה הגישה אסופת מסמכים בעניינו של הנאשם מטעם מתאם הרווחה במנהל באזרחי, החטיבה לקידום נוער בעיריית ירושלים, משרד העבודה והרווחה ועמותת עלם המטפלת בבני נוער מנוצלים מינית. הסנגורית עמדה על כך שעבור הנאשם, שאינו אזרח ישראל, האפשרות לתכנית טיפול אינה יישומית ולכן המסקנה הסופית של שירות המבחן בעייתית. בנוסף, יש להתחשב בכך שהיה עצור במשך קרוב לשנה. לשיטת הסנגורית, כתב האישום בתיק העיקרי מתאר אירוע עונשי אחד אשר ביגו יש לקבוע מתחם אחד, ולשם כך הפנתה לעפ"ג 4910/13, הלכת ג'אבר.

עוד הפנתה הסנגורית לגזר הדין הקודם בעניינו של הנאשם, שם התחשב בית משפט השלום בתל אביב במצבו האישי החריג ובהתאם לכך, חרג ממתחם העונש ההולם.

לבסוף טענה כי מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 6 ל-20 חודשי מאסר.

הנאשם בדברו האחרון אמר שנכון שביצע את העבירות, ולכן הודה. עם זאת, הוא עבר הרבה דברים קשים בחייו, ביניהם התעללות מינית. עמותת עלם הצילה את חייו.

הנאשם סיפר שאין לו בית, משפחה, או איש בחייו. הוא הדגיש שבכל מקום שאליו נכנס בעת ביצוע העבירות, אכל מהמזון שהיה במקום, כיוון שהיה רעב. היום הוא מבקש לעבוד, ולכן בבית המעצר מנסה להכיר אנשים שיוכלו להעסיק אותו לכשישתחרר כדי שיוכל להתחיל את חייו מחדש.

בסיום דבריו, הנאשם הביע צער על מעשיו וסיפר שאין מי שיבוא לבקרו בעת מעצרו וגם כאשר ישתחרר אין לו לאן ללכת.

דיון והכרעה

חוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לעיקרון זה, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיפים 40 ב ו-40 ג לחוק).

בעבירות ההתפרצות והגניבה שהנאשם הורשע בהן מוגן הערך החברתי של הגנה על הקניין וכן הערך של הגנה על שלומו ובטחונו של האדם בביתו. כלומר, הגם שמדובר בעבירות רכוש, הפסיקה הדגישה לא אחת שקיים בהן פוטנציאל ממשי לפגיעה בנפש, ולכן מדובר בעבירות חמורות.

מטרת העברין המבצע עבירות אלה היא להשיג רכוש וממון, אך לא אחת כאשר לשם השגת מטרתו, הוא פורץ לבתים ולדירות מגורים, נפגעים הפרטיות, הביטחון והשלווה של דיירי הבית. פגיעה זו לא פחות קשה מהפגיעה ברכוש ובקניין, ומכאן החומרה שבעבירות אלה.

נסיבות ביצוע העבירות בכתב האישום שלפניי מלמדות על 4 אירועים שבהם הנאשם התפרץ למקומות שונים, תוך חודש אחד במהלך קיץ 2023.

אמנם, בכל אחד מהאירועים הנאשם התפרץ למקום אחר, אך מדובר בפרץ עברייני שמתאר עבירות שבוצעו תוך זמן קצר, בשיטה ונסיבות דומות וביניהן קשר הדוק, ועל כן יש לקבוע עבורן מתחם עונש אחד ההולם גם את החזרה על העבירות.

הנסיבות מלמדות שהנאשם התפרץ לבית מגורים אחד ולשלושה בתי עסק נוספים.

באישום הראשון, הנאשם גנב מבית פרטי סכום של 400 ₪ וחתך את כבל הרשת של המצלמה המותקנת בבית, לאחר שפרץ לבית ושבר את הדלת.

בכל אחד מהאישומים הנוספים, הנאשם התפרץ אל משרדים או בתי עסק, בדרך כלל, תוך גרימת נזקים לדלתות הכניסה ולאמצעי מיגון נוספים, וגנב סכומים דומים, כאשר במקרה האחרון גנב סכום של 5,000 ₪.

מעשיו של הנאשם מלמדים על עבירות שבוצעו ללא הכנה או תכנון מוקדם של המעשים, שכן הנאשם לא הגיע מצויד בציוד פריצה וניתן להתרשם שהוא התפרץ למקומות שאליהם הזדמן בדרכו.

הנאשם פעל לבדו תוך אדישות לפגיעה בקורבנות מעשיו כשהוא מבין את הנזק ויכול היה להימנע ממנו. עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהתגלו במהלך ההליך לפני, מלמדות שהמניע לביצוע מעשיו הוא היותו דר רחוב ללא אמצעים וללא תנאי מחיה בסיסיים.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם בנסיבות ביצוע העבירות, ותוך התחשבות גם בענישה הנוהגת בפסיקה, הרי שמתחם העונש ההולם את העבירות בכתב אישום זה נע בין 16 ל-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.

בתיק המצורף, הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול וגניבה, לאחר שנכנס למשרד, תך טיפוס על המזגנים וגנב מחשב נייד השייך לאדם שעבד שם.

במקרה זה, כמו במקרים הקודמים, הנאשם הראה כי אין הוא ירא את החוק ואת זכויותיהם של אלה אשר בהם פגע במעשיו.

בהתחשב בנסיבות מקרה זה, הרי שמתחם העונש ההולם אותו נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים. העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1994, בן 30 שנה, תושב הרשות הפלסטינית ואב לילד.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ולקח אחריות על מעשיו, הן בעצם הודאתו והן בדבריו לקצינת שירות המבחן ובדבריו האחרונים בבית המשפט.

הודאתו של הנאשם מבטאת גם שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, איתן הגיע הנאשם להסדר טיעון והיא חסכה גם את הצורך בניהול הליך הוכחות, על כל הכרוך בכך.

לחובתו- עבר פלילי מכביד הבא לידי ביטוי בגיליון הרשעות הכולל 15 הרשעות קודמות בעבירות שמרביתן עבירות כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות רכוש.

למרבה הצער, עונשי המאסר שהנאשם ריצה במהלך השנים לא הביאו להרתעתו, וגם לאחר ריצויים, הוא שב וביצע עבירות דומות.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מנסיבות חייו הקשות והחריגות של הנאשם, אשר כילד צעיר, נפל קורבן להתעללות מינית מצד קרוב משפחה, ומשפחתו הגרעינית לא שימשה עבורו משענת ולא תמכה בו, אלא הוסיפה ופגעה בו לאורך השנים.

הנאשם גדל בסביבה מתעללת ומזניחה, היה חשוף לפגיעות רבות ומשמעותיות בעת התבגרותו ושירות המבחן מצא שאלה השליכו על התפתחותו הרגשית והנפשית. הוא פיתח אורח חיים שולי, היה מעורב בפלילים, התמכר לחומרים משני תודעה, התחבר לאוכלוסיית שוליים, והיה חשוף לניצול ועסק בזנות, וכן חווה מספר ניסיונות אובדניים. מכאן קצרה הדרך לביצוע העבירות, שוב ושוב.

המסמכים שהגישה ההגנה, מלמדים על כך שמצבו החריג והמיוחד של הנאשם ידוע לרשויות ודרש טיפול יוצא דופן במעמדו.

סיכום חוות דעת מתאם הרווחה של המנהל האזרחי, מיום 5.7.23, מעלה שלפניי "אדם במצב מורכב ביותר, מאוים על ידי יותר מגורם אחד באופן שעשוי לסכן את חייו ... נתון לפגיעות קיצוניות ועבר חוויות שלא מן הנמנע כי יוגדרו בהמשך כהחזקה בתנאי סחר ועבדות". משום כך הומלץ לאפשר לו היתר לשהות במדינת ישראל באופן זמני ולהפנותו לתהליך של הכרה בו כקורבן מעשי סחר בבני אדם.

החטיבה לקידום נוער בעיריית ירושלים ציינה במכתב מיום 13.6.21 (מוצג ב9) שהנאשם ציין שהוא נרדף בשטחים ממספר סיבות, ולכן הומלץ על מתן אישור שהייה זמני בישראל, בכפוף להשתתפות במסגרת שיקומית.

עמותת עלם תיארה במכתבה מיום 18.1.2018, בפירוט, את ההעללות המתמשכת שהנאשם חווה בילדותו, את התדרדרותו לרחוב ואת היותו מאוים ברשות הפלסטינית, מסיבות שונות שתוארו.

בשל היותו מאוים, קיבל בעבר אישורי שהיה מתחדשים מטעם מתאמת הרווחה במנהל האזרחי, וחסה במקלטים של העמותה.

נוסף למסמכים אלה, הוגש גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם בת"פ 20619-09-21 ביום 27.11.22 בבית המשפט בתל אביב, לאחר שהנאשם הורשע בעבירות דומות לאלה שבהן הורשע כאן (כב' השופטת ר' פוזננסקי כץ).

בגזר הדין שם, בית המשפט קבע כי נסיבות חייו החריגות של הנאשם מצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר. לצד זאת, גזר בית המשפט גם ענישה מותנית בגין עבירות רכוש: 6 חודשי

מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע ו-4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון, החל מיום שחרורו ממאסר. עוד הטיל על הנאשם התחייבות להימנע מעבירות.

למרבה הצער, מאז גזר הדין שניתן בבית המשפט בתל אביב, הנאשם שב לסורו, וביצע את העבירות כאן, אשר מלמדות שלא הענישה ולא ההתחשבות בו הביאו לתוצאה המיוחלת של שיקום ושינוי.

מצבו הקשה של הנאשם, נסיבות חייו החריגות והמטלטלות, מצדיקות התחשבות בענישה, אך החזרה על העבירות זמן לא רב לאחר הרשעתו הקודמת, בהיעדר שיקום, אינה מאפשרת לשוב ולחרוג ממתחמי הענישה.

אציין שדומה שהנאשם מבין כיום את בעייתיות מעשיו ואורח חייו והוא מבקש לצאת מבית הסוהר לדרך טובה יותר, על אף תנאי חייו הקשים. ביטוי החרטה והרצון לשיקום מפי הנאשם, מעלה כי קיים סיכוי לכך שהנאשם יוכל למצוא את

הדרך לשנות מהרגליו - אם ישכיל להיעזר בגורמי השיקום, הקיימים במסגרת שירות בתי הסוהר, וכך אמליץ שייעשה. סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, בכל התיקים אשר צורפו.
 2. אני מפעיל בזאת את המאסרים המותנים אשר הוטלו במסגרתו של ת"פ 20619-09-21, כך שאחד יחפוף למשנהו ושניהם יחד יצטברו לעונש אשר הוטל בסעיף 1. היוצא מכל אלו, כי המאסר המותנה אשר יופעל במצטבר יעמוד על 6 חודשי מאסר.
 - אשר על כן, הנאשם יירצה 32 חודשי מאסר בפועל ממש, בניכוי ימי מעצרו בתיק דגן ובתיק אשר צורף.
 3. 6 חודשי מאסר שאותם הנאשם לא יירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירה שבה הורשע בהליך זה.
 4. התחייבות- מופעלת בזאת התחייבות שהוטלה על הנאשם בת"פ 20619-09-21, בסך 5,000 ₪, אשר ישולמו עד ליום 1.1.27.
 5. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בתיק העיקרי בסך 1,000 ₪, סכ"ה 3,000 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.1.26 לקופת בית המשפט. הפיצוי מיועד לע"ת 1, קופ"ח מאוחדת והבית הפתוח.
 6. פיצוי בסך 1,000 ₪ לע"ת 1 בתיק המצורף וזאת עד ליום 1.1.26.
 7. הנאשם מתחייב בסך 7,000 ₪ שלא לעבור על כל עבירת רכוש או אלימות, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין והתחייב.
 8. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.
- זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי.
ניתן היום, ו' תשרי תשפ"ה, 08 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.